

El senyor president:

Bueno... Senyories, per favor.

Senyories, correspon ara la pregunta al síndic del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, i té la paraula el senyor Blanco.

(*Veus*) Pregue silenci, per favor. Senyories...

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, ¿li molesta que Esquerra Unida porte als tribunals els casos de presumpta corrupció i de falta d'opacitat? ¿Li molesta que perseguim els lladres, que, com bé diu el seu company, que no amic, Alfonso Rus, molts són del Partit Popular?

El senyor president:

Gràcies, senyor Blanco.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Blanco, las preguntas de sesión de control deben ser de interés general. Precisamente lo que yo opino de usted o de Izquierda Unida no creo que sea de interés general. Sí que es conocido, pero de interés general (*rialles i aplaudiments*) le puedo asegurar que no lo es.

Me molesta que ustedes no tengan programa, que su única preocupación sea tirar al Partido Popular. Me molesta que no hagan propuestas y que lo único que hagan sea ponerse detrás de la pancarta a un numerito de circo. Me molesta que crean que en política todo vale. Me molesta que ustedes malgasten el dinero de los ciudadanos y lo utilicen exclusivamente para hacer la foto, señor Blanco. Eso es lo que me molesta.

Pero es que, además, usted debe ser consciente de que la aportación, tanto del grupo parlamentario como también del gobierno, a todas las propuestas, preguntas o solicitudes que han hecho ha sido intensa, pero ustedes no han respondido de la misma manera.

Fíjese, de las 405 solicitudes de documentación que usted han demandado al Consell, ha habido 179 expedientes que ustedes no han ido ni a recoger, señor Blanco. ¿No le da vergüenza que el 45,5% de esa documentación que hemos puesto a disposición suya la hayamos tenido que tirar a la basura el esfuerzo de los funcionarios (*aplaudiments*) y que haya supuesto, y que haya supuesto un gasto de más de 357.000 euros a todos los valencianos? Eso me molesta, señor Blanco, me molesta. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor president.
Señorías, por favor, ruego silencio. Señorías...
Señor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Fabra, continua vosté amb la mateixa reacció agressiva de fa una setmana quan van conèixer la querella. (*Veus*)

El senyor president:

Señorías, por favor.

El senyor Blanco Giner:

Sí, regressiva, també.

Vosté critica que gastem diners en anar als tribunals, vosté que presidix un partit investigat per finançament irregular, el partit de la caixa B. Vosté ens critica a nosaltres.

Vosté i els seus consellers i conselleres utilitzen amenaces i acusacions infundades contra Esquerra Unida per fer la seua tasca.

Diu que judicialitzem la política, però incorren en una contradicció. Quan demanem responsabilitats polítiques, ens diuen que no, que han de parlar els tribunals, que respectem la presumpció d'innocència. Quan demanem comissions d'investigació, diuen que tot s'ha de jutjar. I quan anem als tribunals, perquè les coses s'investiguen i se jutgen, ens diuen que estem judicialitzant la política. No s'aclarixen vostés.

La via penal ha segut l'últim recurs, després de 18 sentències que este grup ha guanyat en el TSJ, totes, totes les ha perdut el Consell. Més de 30 condemnes té en esta legislatura. El Consell més opac de la història de La Generalitat, segons la justícia.

Vostés utilitzen falsedats rotundes. Diu vosté que hem demanat 400 sol·licituds de documentació. Solament este diputat que li parla n'ha demanat més de 700, més de 700, i moltes estan en la premsa. I per això sabem on està el contracte de Valmor, on estan els contractes confidencials, els del futbol, els de Radiotelevisió Valenciana, les despeses sense consignació pressupostària... Tot això se sap per la tasca d'este grup parlamentari. Així que revise vosté les seues dades, perquè si són tan falses totes les altres que ens dóna, està enganyant-nos contínuament. (*Aplaudiments*)

És més. Li diré que prompte comprovarà vosté que està incorrent en una falsedat i en una gran equivocació, perquè nosaltres fem la nostra tasca fiscalitzadora, malgrat tots els seus obstacles, que perquè tingam un fullet, ens fan anar al Circuit del Motor en Xest, o a una conselleria o on siga, quan podien enviar-los, quan haurien d'enviar-los. Som cinc diputats i este grup ha fet més contra la corrupció i per la transparència que el seu govern.

Nosaltres hem revelat els contractes de CACSA amb Santiago Calatrava, després de vint anys d'opacitat, i hem rebut una demana d'eixe arquitecte. Nosaltres vam publicar els contractes de la fórmula 1, que ens van negar reiteradament vostés amb l'excusa falsa de la confidencialitat i vam rebre una amenaça de querella del senyor Ciscar. Nosaltres hem publicat molts contractes confidencials dels grans fastos que el Partit Popular ha fet arruïnant al poble valencià, de l'*open* de tennis, dels patrocinis dels clubs de futbol, etcètera, etcètera.

Nosaltres hem lluitat més contra la corrupció..., perquè lluitar contra la corrupció no és lluitar contra un ens abstracte, com diu hui Mariano Rajoy en el Congrés, és lluitar contra els corruptes, contra els lladres del seu partit, que diu el senyor Rus.

¿Sap vosté per què està imputat i sap vosté per què està en la presó el senyor Bárcenas? Per una querella d'Izquierda Unida. I ¿sap vosté què va fer Mariano Rajoy? Enviar-li un missatge dient-li: «Luis, sé fuerte.» ¿Sap vosté per què està imputada doblement l'alcaldesa d'Alacant? Per denúncies d'Esquerra Unida, que actua com a acusació popular. I ¿sap què ha fet vosté? El mateix que Rajoy, esperar, esperar i esperar, esperar que es podrisquen les coses. Però abans ha dimitit Ana Mato que Sonia Castedo. ¿A que sí?

¿Sap vosté per què s'està investigant judicialment Rafael Blanco? Per la trama en sanitat. I ¿Sergio Blasco? Per la

trama en sanitat, senyor Llobart, per denúncies d'este grup parlamentari, que va arregar la documentació i que la posa a disposició de la fiscalia anticorrupció perquè faça la seua tasca.

¿Sap vosté qui ha denunciat la màfia de les residències de Cotino? Este grup parlamentari, que va arregar la documentació, la va estudiar i la va portar a la fiscalia també. ¿I vosté què fa? Mantindre el mateix model, el model de les residències, el model de la màfia.

¿Sap vosté quin grup ha portat al jutjat de Paterna documentació que avala el saqueig de Radiotelevisió Valenciana, la mala gestió econòmica? Esquerra Unida, després d'arregar eixa documentació.

¿Sap vosté qui ha denunciat el cas del centre de convencions de Castelló, en el qual està involucrat l'Ajuntament de Castelló quan vosté era alcalde i va demanar que s'ampliara el projecte i, per tant, Calatrava va unflar el preu d'ell? Esquerra Unida.

¿Sap vosté qui ha denunciat Valmor a la fiscalia anticorrupció, el cas de rescat dels amics de Camps, d'Aspar, de Roig, de Vicente Cotino, el cas pel qual vosté pot acabar imputat? Senyor Fabra, en Valmor, ¿qué, *susto o muerte*?

Vostés estan nerviosos, i ho entenem, perquè poden acabar fora de les llistes, en aplicació de les seues pròpies línies roges o, pitjor, condemnats, com l'altre Fabra, com el seu amic Carlos, al qui vosté va anar a abraçar abans de seure's a la banqueta. Eixa és la raó de la seua agressivitat.

I no sé quina difamació tindrà preparada per a l'últim torn de paraula, quan jo no li puga contestar ja. Però no ens preocupa, perquè no tenim por, perquè no tenim res que amagar, perquè tenim les mans netes i no ens faran callar. (*Remors i aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies, senyor Blanco.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Blanco, usted ha podido pedir 700 solicitudes de información, pero no dice... (*Remors*) Si me deja hablar, por favor. Sea respetuoso también con los que tienen la palabra otros compañeros de grupo, sea respetuoso. (*Aplaudiments*) Lo que ustedes no dicen son aquellas que no ha ido a recoger, eso no lo dice, ni la de sus compañeros de grupo. Pero es bueno también que la cámara lo sepa.

La eurodiputada Marina Albiol se marchó de esta cámara sin ir a recoger entre otras muchas 42 solicitudes de la *consellera* de infraestructuras, alguna sobre prospecciones de hidrocarburos o el accidente del metro. Y no sería por falta de tiempo, porque algunas de ellas, 21, esperan desde 2012 y 2013.

El señor Torró el 2009 pidió una información sobre el *Tomicus* en las pinadas valencianas y todavía no ha ido a recogerlo.

A la diputada Esther López le esperan 23 expedientes solicitados a educación, entre los que están las facturas del Palau de Les Arts, las cuentas de la Ciudad de la Luz o la caja fija de Culturarts y Radiotelevisión Valenciana, que tanto ruido han hecho y luego no van a recogerlas. (*Remors*)

El senyor president:

Señorías, guarden silencio, por favor.

El senyor president del Consell:

Y usted, señor Blanco, tiene desde hace año y medio, que ha estado lógicamente en campaña electoral, como hemos podido comprobar, esperando a los funcionarios para que le entreguen la documentación que pidió sobre Instituto Nóos, los ERE de VAERSA y el IVVSA, las cuentas de la fundación del Valencia, además de 36 informes de la abogacía que ha pedido y ahora no quiere dignarse a ir a recogerlos. Esa es la realidad. (*Aplaudiments*)

Pero mientras tanto, mientras tanto, usted sí que va a hacerse fotos delante del palacio de justicia. Cuento cuánto dinero nos ha costado a todos los valencianos ese posado que usted hace delante del *photocall* del palacio de justicia para poder poner en cuestión aquello que luego no va a recoger cuando pide una documentación. 357.000 euros, señor Blanco. Esa es la realidad.

Y, luego, cuando gobiernan, ¡qué distintos son!, ¡qué distintos son! Porque usted viene aquí y es el azote de la corrupción y es la transparencia ahora de facilitar información. Dígaselo a sus compañeros del Ayuntamiento de Buñol que el alcalde es alcalde de Izquierda Unida. Y se lo digo, porque ustedes se han negado en entregar la información de 57 expedientes. ¿Y sabe qué ha alegado el alcalde? Colapso y la falta de medios humanos para atender las peticiones de información de la oposición. Eso es lo que ustedes han alegado en el Ayuntamiento de Buñol. (*Aplaudiments*) Esa es la realidad, esa es la realidad.

Miren, esta legislatura hemos atendido 55.973 peticiones de los distintos grupos parlamentarios entre preguntas, interpellaciones, comparecencias y documentación entregada. Un 80% más que la legislatura pasada. ¿Sabe usted cuántas solicitudes de documentación de su grupo parlamentario hemos contestado en esta legislatura? 1.900, 1.900... (*Remors*)

El senyor president:

Senyories.
Senyor Blanco, per favor.

El senyor president del Consell:

Señor Blanco, sea usted consecuente y sobre todo que sepa que aquello que no ha ido a recoger y que ha supuesto trabajo de los funcionarios de esta casa nos ha supuesto a todos los valencianos 357.000 euros. Eso a mí sí que me molesta. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Gracias.
Muchas gracias, señor presidente.

Señorías, ruego un poquito de silencio para pasar al turno de repreguntas sobre la misma cuestión.

Señorías. (*Remors*) Señorías, ¿qué tengo que hacer para que haya un poco de silencio en la cámara? ¿Tengo que volverlo a pedir? Pues lo vuelvo a pedir. Señorías, silencio, por favor.

Vamos a ver. Señora López, tiene usted un minuto.

La senyora López Barceló:

Gracias, señor presidente.

Señor Fabra, este es sólo un ejemplo de las mentiras que acaba de verter usted ahí. Esto son las facturas del Palau de les Arts que usted dice que yo no he recogido. Es sólo un ejemplo, un ejemplo de la falsedad y las contradicciones

en las que usted ha entrado ahí al decir todas aquellas solicitudes de documentación que este grupo parlamentario, al parecer, no ha recogido.

Este grupo parlamentario tiene solamente cinco diputados. No tenemos un grupo de asesores que le haga... *(Remors)*

El senyor president:

Señorías, señorías...

La senyora López Barceló:

No tenemos un grupo de asesores, como ustedes, para que le haga a usted ese argumentario tergiversado y manipulado. Sólo cinco diputados tenemos para poder fiscalizar toda esa documentación... *(Remors)*

El senyor president:

Señorías, ruego silencio.

La senyora López Barceló:

Y esta, esta es la respuesta y el ejemplo a que usted ha manipulado los datos. Son todos los datos que usted da tan falsos como estos, aquí tiene las facturas del Palau de les Arts. Y esta diputada, de cinco diputados, está todavía estudiándola. Pero pronto tendrán la respuesta y la fiscalización a todo esto. Y es tan solo un ejemplo.

Dígame, señor Fabra, ¿mantiene todo lo que ha dicho usted ahí o quiere que sigamos subiendo más carpetas...

El senyor president:

Gracias.
Senyora consellera.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Señora López, no vayan ustedes corriendo ahora a por la información. No vayan corriendo... *(Remors)* Le cuento. *(Remors)*

El senyor president:

Señorías...

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

El día de la querella, el mismo día de la querella todos los subsecretarios de todas las *consellerias* certificaron toda la documentación que ustedes no han ido a recoger. A los dos días iban ustedes corriendo a CACSA y a otras *consellerias* a recoger información... *(remors)*

El senyor president:

Señorías, por favor.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

...a recoger información. *(Aplaudiments)* Iban corriendo. No, señora López, no, señor Blanco, no corran, no sirve de nada. Tienen ustedes el 45%, en fecha de la interposición de la querella de documentación, por recoger... *(Remors)*

El senyor president:

Señora López, por favor.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Y le digo más, tiene usted las facturas en el *palau*. Lo que no ha recogido son las facturas de la intendente del *palau*, que lo pidió... *(Remors)* No las tiene.

Y además le digo una cosa...

El senyor president:

Señora López, por favor.

Señora López, debe usted guardar silencio o me verá obligado a llamarla al orden.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Insisto. Señores de Izquierda Unida, ¿van ustedes a querellarse contra su alcalde de Buñol por no entregar 57 expedientes al portavoz del Partido Popular, alegando falta de recursos y de medios? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gracias, señoría.
Senyor Torró.

El senyor Torró Gil:

Gràcies, senyor president.

S'agafa abans un mentirós que un coixo. Podria començar per dir-nos què li ha costat a La Generalitat els recursos de cassació que ha fet en el suprem respecte a les empreses que tenien perdudes. *(Aplaudiments)* I no els 357.000 euros que s'ha inventat i s'ha tret de la mànega, perquè ningú que tinga els seus cabals sap que es gasten eixos diners, perquè el sistema de replegar documentació vosté no sap per a quin és, perquè, per descomptat, no té ni idea del que és anar a una conselleria.

Des de 2012 –li faig una altra pregunta– des de 2012 vam estar demanant els contractes de Valmor i, després de moltes insistències i de moltes excuses de mal pagador dient-nos que havien unes clàusules de confidencialitat que no afectaven per a res perquè nosaltres poguérem conèixer-los, els vam obtindre a finals de 2013 i vam descobrir que allò era una autèntica pantalla perquè La Generalitat poguera fer una cosa que no hauria d'haver fet. I es va generar un deute. I després van vostés comprar eixa empresa que va generar eixe deute i ara, gràcies a nosaltres, això està en la fiscalia i hi ha indicis de delictes. I eixos indicis de delictes l'afecten a vosté. Si l'imputen s'aplicarà vosté la mateixa línia roja que demana als altres? *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gràcies, senyor Torró.
Senyora consellera.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

També deia Ignacio Blanco que era l'últim que contestava i podia haver fet la repregunta i no la fa.

Mire, senyor Torró, li vaig a dir una cosa. Vostés, vostés, són l'opacitat per excel·lència. Volen ser Podemos i són la marca blanca de Podemos. *(Rialles)* Si vostés volen guanyar

vots i no perdre vots, posen-se *coleta*, perquè són casta, són Manilva, són Rivas Vaciamadrid, són el vicealcalde que compra la vivenda d'un desnonat. Vostés són casta. I vostés han mentit i han posat una querella quan on governen no donen ninguna documentació, al·legant que no tenen mitjans.

Mire, una hora els costa a vostés anar al circuit, un hora de la seua vida, un hora del seu salari. Vostés els costen a estes Corts mig milió d'euros a l'any. Vostés es pensen que amb mig milió d'euros a l'any no n'hi ha temps suficient per anar al circuit una hora i arregar la documentació? (*Remors*) Excuses de mal pagador, excuses de mal pagador!...

El senyor president:

Senyor Torró, per favor.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Treballen vostés que són un (*inintel·ligible*) ... *mantes*. (*Aplaudiments*)

Proposta de creació d'una comissió especial d'investigació que aclarisca les possibles responsabilitats que puguen haver-hi en la part del procés realitzat per la Generalitat valenciana en relació amb el procediment d'adjudicació de la construcció i concessió d'explotació per a l'emmagatzematge subterrani de gas natural denominat Castor, presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 96.797, BOC número 276)

El senyor president:

Passem al setèim punt de l'ordre del dia: proposta de creació d'una comissió especial d'investigació que aclarisca les possibles responsabilitats que puguen haver-hi en la part del procés realitzat per la Generalitat valenciana en relació al procediment d'adjudicació de la construcció i concessió d'explotació per a l'emmagatzemament subterrani de gas natural denominat Castor, presentada pel Grup Parlamentari Compromís.

Per favor, silenci.

El senyor Pañella té la paraula per exercir el torn a favor.

El senyor Pañella Alcàcer:

Vaig a tornar a parlar del mateix tema que fa quinze dies afrontarem ací en Les Corts. Tornem a parlar, perquè hi ha hagut novetat. La novetat és que si demanàvem abans que no es pagara, als dos dies es va pagar. Als dos dies d'haver debatut ací el tema als autors dels terratrèmols, als autors de més de 500 terratrèmols se'ls va premiar amb més de 1.300 milions d'euros.

Mentrestant, senyories, 16 activistes de Greenpeace i un *fotoperiodista* seran jutjats a partir del 4 de desembre per realitzar un acte de protesta dins de la Central Nuclear de Cofrents, posant de manifest la falta de seguretat de la central. Aixina diferenciem, així diferenciem les persones. A uns creadors de terratrèmols se'ls premia amb més de 1.300 milions d'euros, a aquells que treballen en favor del control de les centrals nuclears, en favor del medi ambient, aquells se'ls porten als tribunals.

Senyories, des d'ací el Grup Compromís vol deixar manifest el seu recolzament als activistes de Greenpeace que van a ser jutjats per este fet.

Mire, deia que feia quinze dies vam parlar ja d'este tema; avui el tornem. Per què? No solament perquè s'ha pagat, perquè s'ha pagat molt ràpidament. No han esperat a què? Per exemple, no han esperat ni a que tinguérem l'informe que es va demanar a dos universitats americanes, a part dels que hem demanat ací, perquè estos informes podien denotar, podien denotar que hi ha hagut negligència tant en la tramitació com, sobretot, en el que és la construcció, que era el tema que diem.

No s'ha esperat a que hi haja una posició, per exemple, de la fiscalia de Castelló. I alguna cosa hi ha d'haver, algun problema hi ha d'haver perquè, després d'haver acabat la instrucció, diuen que abans de fer pública la seua posició volen tindre una reunió amb la junta de fiscals per a prendre eixa decisió. És a dir, no és prou l'anàlisi inicial sinó que paralitzen, per una part, i diuen que ha de reunir-se la junta de fiscals.

Ha sigut un tràmit, senyories, molt diligent, molt ràpid. Contrasta amb el pagament, per exemple, que podem dir als menjadors escolars, contrasta amb els pagaments que fa La Generalitat a les empreses, a les empreses que treballen, a les farmàcies, a les escoles de música, als centres de música autoritzats, al professorat interí, als emprenedors, que el senyor president parlava abans i que alguns d'estos casos han hagut de posar-se en vaga de fam per a poder cobrar, perquè no podien fer front a les obligacions creditícies que s'havien fet derivades de la falta de pagament de La Generalitat. Resumint: pressa en pagar.

Clar jo, després de vore el que va passar als dos dies, vaig entendre la postura del diputat del senyor Castejón fa quinze dies ací. Ell volia transaccionar, volia arribar a un acord. He de reconèixer que li ho vaig posar difícil i avui me n'alegre.

Perquè, clar, què volien? ¿Què volia, no el senyor Castejón, lògicament, sinó el Partit Popular? Volia arribar a un acord de mínims per a votar que sí, eixir al carrer i dir: «No hem arribat a temps d'aturar-ho, perquè en Madrid ja ho estaven pagant.» Així se netejaven.

Eixe és el joc continu que mos trobem en esta sala, ací, el joc continu que ens trobem en estos escons. Un joc, simplement, de *postureig* davant de la gent, però que estem dient, moltes vegades, (*inintel·ligible*) ... que el Partit Popular està dient el contrari del que vol fer en este moment.

Jo reconec que els senyors diputats, personalment, estiguen també en contra. Però no tenen la valentia de dir-ho. Se sotmeten, perquè tenim un Partit Popular sotmés als criteris de Madrid, tant en els temes que hem parlat, hem vist parlar fins ara, de finançament com en els temes mediambientals.

Sí, hi han responsabilitats. I a això volem arribar. Volem arribar a aclarir les responsabilitats, les del govern central, lògicament, que n'hi han –on no, com a Corts Valencianes, podem entrar–, però també a les del Consell. El Consell ha omès la seua obligació de defensar les persones valencianes.

Ací, senyories, jo entenc que si algú ha ocasionat uns terratrèmols que ahí tenim un delictes ecològic, com a mínim, el tenim. Però no pot dir un que s'ha originat un terratrèmol i que no passa absolutament res –no un, cinc-cents, més de cinc-cents.

És un atemptat contra la seguretat de les persones això, un atemptat contra la seguretat de les persones. I això també és un delictes.

I he de fer referència, a l'arribar a este punt, a les paraules que el conseller Moragues ha dit abans, que s'estranyava moltíssim que el nostre síndic, el senyor Morera, diguera que anava a portar el tema al Defensor del Poble i que el senyor Ferri parlara d'anar als tribunals, que el Consell el portara als tribunals. Doncs, ni més ni menys que el que s'ha fet a Catalunya. El síndic, l'equivalent, el Defensor del Poble, el